

ninger, forinden man gik til at stille Forslag om at ændre en Lov, som endnu ikke er traadt i Kraft. Alle vide, at vi fra Regeringspartiernes Side ikke ere vegne tilbage fra at tage Del i en social Lovgivning, ogsaa paa det Omraade, som dette Lovforslag omhandler. Men vi ville altid holde os de Forudsætninger efterrettelige, som ere til Stede ved Lovens Vedtagelse, og det agte vi ogsaa at gøre her i dette Tilfælde. Derfor skal jeg heller ikke her ved denne Lejlighed komme ind paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, men kun udtale, at vi fra Regeringspartiets Side agte at holde os Forudsætningerne ved Lovens Vedtagelse efterrettelige, og at vi ville afvente de Erfaringer, som dette Tidsrum maatte bringe os indtil 1911, da Loven skal revideres.

Med Hensyn til Lovens enkelte Bestemmelser skal jeg kun sige dette, at jeg i alt væsentligt kan henholde mig til, hvad den højtærede Indenrigsminister udtalte i saa Henseende.

Endnu vil jeg gøre den Bemærkning, at jeg ser meget vel, at Lovforslaget indeholder Bestemmelser om Arbejdstid og Løntarif, Bestemmelser, som jo ikke hidtil have været gældende for danske Landarbejdere. Jeg betragter ogsaa det som en Urimelighed at fastslaa disse Ting for de fremmede Arbejders Vedkommende, og tror, det vilde være meget uheldigt, og jeg har ogsaa nærmest tænkt mig, at naar de ærede Forslagsstillere have stillet Forslag herom, stillet Forslag om at stille de udenlandske Arbejdere meget gunstigere i saa Henseende end de danske Arbejdere, saa er det maaske foruden i, hvad den højtærede Indenrigsminister paapegede, tillige begrundet deri, at man i Virkeligheden ønsker, at det foreliggende Lovforslag skulde gælde som et Forbud mod Indførelse af fremmede Arbejdere. Men hvis det er Tilfældet, hvis jeg ser rigtigt i saa Henseende, forekommer det mig rigtignok, at saa maatte man meget hellere have stillet Forslag om et ligefremt Forbud mod Indførelse af fremmed Arbejdskraft. Det havde man da kunnet forstaa, og det havde da i Virkeligheden været en ny Tanke, som der dog var Princip i, en Tanke, som kunde drøftes, endskønt den ikke har min Sympati.

Som sagt, for mig stiller det sig saadan, at det, man har at gøre med Hensyn til de Forhold, Lovforslaget omhandler, er dette: at afvente, hvilke Virkninger den i Fjor vedtagne Lov vil faa, og saa

bygge videre paa de Erfaringer, man derigennem vil indhøste.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stavning): Saa vel den højtærede Indenrigsminister som det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen) have udtalt deres Forbavelse over, at vi saa hurtigt efter Lovens Vedtagelse komme med Forslag om Ændringer deraf. Naar det er sket, er det, som jeg sagde før, fordi det for os er blevet aabenbart, at der var visse Mangler ved Loven, som det mulig kunde lykkes os at rette, inden den traadte i Kraft, hvis det ærede Flertal her i Salen maatte vise Villighed dertil. Naar det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds siger, at han ikke kan se andet i dette Forslag end et Forsøg paa at skabe Agitationsstof, saa er det af den Slags Ting, man naturligvis før i Dag har hørt om socialdemokratiske Lovforslag. Det er sagt om hvert eneste Lovforslag, der er kommet fra Socialdemokraterne, men Forslagene ere desuagtet nu og da gennemførte, og saadan vil det utvivlsomt ogsaa med Tiden gaa med dette, selv om man i Øjeblikket modsætter sig det.

Saa vel den højtærede Indenrigsminister som det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds kunde ikke gaa ind paa den Tanke at fastsætte Arbejdsløn og Arbejdstid for udenlandske Arbejdere, fordi dette ikke kendtes for danske Arbejdere, og man saaledes vilde stille de udenlandske gunstigere, og det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen) mente endvidere, at et saadant Forslag fra vor Side i Virkeligheden betød Ønsket om Forbud mod Indførelse af udenlandske Arbejdere. Det forekommer mig slet ikke saa urimeligt at gøre denne Forskel paa udenlandske og danske Arbejdere, naar man ved, at disse udenlandske Arbejdere ikke kende det danske Sprog, de danske Møntforhold eller danske Arbejdsforhold eller overhovedet noget som helst vedrørende Danmark. Der rejser en Agent ned til Grænsen og aftaler med Polakkerne en eller anden Løn for Arbejde her i Landet, og det gaar saadan til, at han siger: I faa saa og saa mange Kroner for jeres Arbejde. Disse Folk kende nu fra deres Hjemland Mønten Rubel, og naar de høre Tale om 100 Kr., saa tro de, at det betyder det samme som 100 Rubler; men naar de saa komme her til Danmark, erfare de det